

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ JUDr. M. V.** a **2/ Ing. E. V.**, bývajúcich v L., proti žalovanej **A. S.**, bývajúcej v R., o zaplatenie **11 685,39 € spolu s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 8 C 58/2010, o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. augusta 2011 sp.zn. 7 Co 239/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline, konajúci o odvolaniach účastníkov proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo 14. marca 2011 č.k. 8 C 58/2010-142, rozsudkom z 10. augusta 2011 sp.zn. 7 Co 239/2011

a) potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 731,40 € spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 16. augusta 2008 do zaplatenia,

b) zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 9 958,18 € a vo výroku o trovách konania, a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie,

c) vyslovil, že sa rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, nedotýka.

Odvolačný súd svoje rozhodnutie o zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátenie veci na ďalšie konanie odôvodnil vadami konania pri zisťovaní skutkového stavu a sčasti aj nesprávnym právnym posúdením veci. Uviedol, že súd prvého stupňa prekročil skutkovo vymedzený rámec žaloby, keď priznal žalobcom 1/ a 2/ právo, ktorého sa nedomáhali a nevykonali ani potrebné skutkové zistenia. Za nesprávne považoval aj jeho záver o neplatnosti dojednania zľavy z kúpnej ceny pre nedostatok písomnej formy.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa a vec bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie (označenému vyššie ako písm. b/), žalobca 1/ podal dovolanie. Uviedol, že jeho dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O.s.p., pretože napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu „bol zmenený“ rozsudok súdu prvého stupňa. Dovolanie odôvodnil tým, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté (inou) vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.). Tiež uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina zo 7. júna 2011 sp.zn. 2 K 9/2011 bol na majetok dlžníčky (žalovanej v tomto konaní) vyhlásený konkurz. Žalobcovia sa preto nevyjadrili k podkladom pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnutú časť rozsudku odvolacieho súdu „zrušil a zmenil“ tak, že žalovanej bude uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ 9 958,18 € a náhradu trov konania. Tiež navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť ním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že so žalobcom 1/ nikdy neuzavrela zmluvu o pôžičke. Pripomenula, že žalobca 1/ žalobou uplatnenú pohľadávku prihlásil v konkurznom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, ktorý má právnické vzdelanie (§ 240 ods. 1 a § 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže dovolaním napadnutá časť rozhodnutia odvolacieho súdu má procesnú povahu uznesenia (§ 243a ods. 3 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie bolo podané proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, resp. jeho časti, proti ktorej ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca 1/ napadol dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 9 958,18 €, a tiež vo výroku o trovách konania, a vec bola v rozsahu zrušenia vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť jeho dovolania preto dovolací súd skúmal vo vzťahu k napadnutému výroku rozsudku odvolacieho súdu. Pritom prihliadol na to, že výrok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie, má procesnú povahu uznesenia, i keď tieto výroky boli pojaté v rozsudku (§ 167 ods. 1, § 223 O.s.p.).

Dovolanie účastníka proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže výrok napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, majúci povahu uznesenia, nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, nemožno prípustnosť dovolania žalobcu 1/ vyvodiť z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalobca 1/ sa mylne domnieva, že odvolací súd „zmenil“ rozhodnutie súdu prvého stupňa o povinnosti žalovanej zaplatiť 9 958,18 €; odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v dotknutej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

Vzhľadom na uvedené by bolo dovolanie žalobcu 1/ prípustné iba vtedy, ak by konanie odvolacieho súdu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutej časti rozhodnutia odvolacieho súdu, malo vady podľa ustanovenia § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Podľa uvedeného ustanovenia totiž dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako

účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Také vady konania odvolacieho súdu ale dovolací súd nezistil.

Vadou majúcou za následok tzv. zmätočnosť konania súdu v zmysle ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nie je ani zistenie, že na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz.

Riešenie sporu o splnenie povinnosti žalovanou zaplatiť 9 958,18 € nepochybne patrí do právomoci súdu. Konanie súdu nie je tak postihnuté vadou podľa ustanovenia § 237 písm. a/ O.s.p. Vyhlásením konkurzu úpadca nestráca právnu subjektivitu, teda ani spôsobilosť byť účastníkom konania a procesnú spôsobilosť (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. mája 1998 sp.zn. 5 Cdo 27/1999). Vzhľadom na uvedené nemá konanie súdu ani vady podľa § 237 písm. b/ a c/ O.s.p. V danej veci nešlo ani o prekážku veci už právoplatne rozhodnutej alebo prekážku už začatého konania, teda o vadu uvedenú v ustanovení § 237 písm. d/ O.s.p. Súd v danej veci konal na základe žaloby, teda nechýbala ani táto podmienka konania, nedostatok ktorej by mal za následok vadu podľa § 237 písm. e/ O.s.p. Žalobcovi 1/ sa postupom odvolacieho súdu ani neodňala možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Postupom súdu mu nebola znemožnená realizácia procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Naostatok nebolo ani zistené, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo že by súd bol nesprávne obsadený, teda že by konanie súdu bolo postihnuté vadou v zmysle ustanovenia § 237 písm. g/ O.s.p.

Iná procesná vada konania (vada, ktorá nie je uvedená v ustanovení § 237 O.s.p.), na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p., nezakladá zmätočnosť rozhodnutia majúcu za následok prípustnosť dovolania, a je preto významná len v prípade, že dovolanie je v danej právnej veci prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde). Rovnako prípustnosť dovolania bez ďalšieho nezakladá žalobcom 1/ tvrdená vada pri právnom posúdení veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť len procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/

O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (porovnaj aj R 54/2012).

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcu 1/ vo veci samej nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 O.s.p., a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižšieho stupňa bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnej účastníčke náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová